

Када сам пре више од пола године у тексту „Тадић на танком леду“ [\[1\]](#) указао на сталну и латентну нетрпељивост између Драгана Ћиласа и Бориса Тадића унутар ДС-а, која је изашла на видело Ћиласовим захтевом за преиспитивањем одговорности Вука Јеремића на Главном одбору ДС-а, као и када је, убрзо након тога, у Јутарњем програму РТС-а Тадић поново поменут у негативном контексту, чинило се као да већина људи није била баш свесна на шта се додатно треба обратити пажња.

Наиме, тада је изгледало као да Тадића нападају заједно Драган Ћилас и Ивица Дачић (односно, неко ко је њему близак). Пре него што покушам да се изведем неки закључак, позабавићу се опцијама које су, по мом мишљењу, тренутно на располагању Драгану Ћиласу.

Ових дана у штампи се могу прочитати Ћиласове изјаве које, рекло би се, иду у правцу његовог позива Тадићу да се мирно повуче (данашњи Блиц заправо то и наводи, позивајући се на извор близак врху ДС-а [\[2\]](#)). То, највероватније, и јесте истина, будући да би Ћилас тиме себе поштедео разних ризика у које би морао да се упусти уколико би Тадића отворено изазвао на страначком конгресу где се бира председник странке, или кад би покушао да направи сопствену странку.

Постоји више разлога због којих би обе ове опције за Ћиласа било претешке и компликоване. У првом случају, шансе за победу биле би му близу 50% (или мање), јер је Тадићева харизма врло вероватно и даље веома жива у већини општинских одбора (то што власт није злоупотребио зарад личне користи могла је само да му донесе додатне симпатије у „бази“). У другој опцији, Ћилас би морао да потроши доста средстава, али и времена за формирање сопствене организације, која би, уз све потешкоће, била „ризична инвестиција“ јер се ипак не би радило о етаблираном и свима препознатљивом ДС-у.

Тадић vs. Ђилас – ко је заправо на танком леду?

Пише: Марко Радовановић
недеља, 19 август 2012 22:00

